

Det er klart, at lovforslaget er et meget, meget minimalt skridt i den rigtige retning, så vi vil naturligvis ikke stemme imod det.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke først og fremmest takke for den massive opbakning til regeringens forslag. Alt- så, der argumenteres lidt forskelligt, og man nærmer sig konklusionen fra forskellige indfaldsvinkler, men man når jo dog den samme, at man støtter forslaget her. Det er jeg meget tilfreds med, for forslaget her er jo et element i regeringens bestræbelser på at udbrede røgfri miljøer.

Her er det så restaurationslivet, der er i fokus. Men det er jo ret oplagt, at den udfordring, vi står med, rækker betydeligt ud over restaurationslivet. Jeg kan jo ikke lade være med at sidde og tænke nede fra min plads, når jeg hører alle disse varmbloodige indlæg, hvorfor Folketinget ikke selv har løst sine egne problemer.

Jo, men det er da tankevækkende at høre disse indlæg om vigtigheden af, at man kan færdes i røgfri miljøer, hvis man ellers går ud i restaurationslivet, mens man bare kan gå ud i læseværelset her, og så kan man lade sig indhylle i tobaksrøg. Det er da tankevækkende. Og det er jo bare et lille eksempel på, at den udfordring, vi står med her, er bredere, og at den rækker ud over restaurationslivet.

Regeringen kerer sig meget om den her problemstilling. Det er også derfor, vi ønsker at give røgfri-sagen et skub ved nu at fremsætte dette lovforslag, som jeg med glæde konstaterer der er bred opbakning til, og som betyder, at restaurationer og serveringssteder pr. 1. februar næste år skal skilte med, hvilken rygepolitik der er på stedet, hvilket i sig selv jo også er en løftestang for en stillingtagen i den enkelte restauration.

Kl. 19.05

Når HORESTA efterspørger røgfrie restauranter, så er der jo altså her en mulighed for at skabe dem; det er sådan set blot et spørgsmål om at sætte et skilt i vinduet, hvor der står: Denne restauration er røgfri.

Når det i øvrigt bliver anført her af flere ordførere fra talerstolen, at de steder, hvor man har lavet røgfrie tilbud i udlandet, har man mærket en omsætningsfremgang, så skulle man jo synes, at det lå på den flade hånd for danske restaura-

tører at sætte et skilt i vinduet, hvor der står, at her må ikke ryges, hvis det også er den sikre adgang til i øvrigt at få en omsætningsfremgang.

Det er det, der sker med lovforslaget her, og jeg står ikke og forsøger at bilde Folketinget ind, at vi med lovforslaget her har løst rygesagen. Det ved jeg godt vi ikke har. Men vi har ydet et bidrag til at fremme den positive udvikling, der er på vej, ikke kun i restaurationslivet, men bredere.

Jeg oversendte i går til Folketinget resultatet af det serviceeftersyn på rygeområdet, som regeringen har foretaget – jeg ved ikke, om Sundhedsudvalgets medlemmer har haft lejlighed til nu at gøre sig bekendt med det – men det er jo altså et serviceeftersyn både i forhold til offentlige arbejdspladser, i forhold til den kollektive trafik, i forhold til restaurationslivet og i forhold til institutioner, butikcentre, kulturinstitutioner m.v. Hvis man skal give en samlet konklusion, så er konklusionen jo den, at tingene bevæger sig i den rigtige retning. Der er flere og flere steder, hvor der er regulerede røgfrie zoner, hvor der skabes sikkerhed for, at man kan færdes frit uden at blive udsat for passiv rygning, og der er også generelt et billede af, at der er en stadig større respekt omkring den regulering, der finder sted.

Men det er oplagt, at der også er mere at komme efter. Det er derfor, at regeringens forslag her i forhold til Restaurationsdanmark skal ses i sammenhæng med de initiativer, vi i øvrigt tager, og da vil jeg gerne her benytte lejligheden til at anmelde, at regeringen til foråret vil tage initiativ til en høring, som kan igangsætte en bred folkelig debat i Danmark med deadline 2005 om, hvordan vi bringer denne sag yderligere frem. Men jeg beder altså om en forståelse for, at det ikke kun handler om restaurationslivet.

Det er jo f.eks. tankevækkende, når vi nu i vores serviceeftersyn afdækker, at der er problemer på flere gymnasier og på flere højere læreanstalter med dels at have en ordentlig rygepolitik, dels at have respekt for rygepolitikken, for man må jo, hvis man skal skære det lidt firkantet til, spørge sig selv: Til hvad nytte er det, at vi sikrer de unge mennesker, at de kan færdes i et røgfrit miljø, når de går på café fredag aften, hvis vi i øvrigt ikke kan skabe sikkerhed for, at de kan færdes i et røgfrit miljø hele ugen, når de går på deres uddannelsesinstitution.

Derfor er den udfordring, vi står med her, langt bredere end spørgsmålet alene om restaurationer og ansatte på restaurationer.